

[Trier.]

paa, at da Afgørelserne i Arbejderforsikrings-Raadet jo Gang paa Gang træffies i to Tempi, saa vilde der neppe kunne være skaffet senere Tal; det er muligt, at vi maaske kunde have faaet nogle Tal med fra 1927, men dem kan vi maaske spørge om, naar vi kommer i Udvalg.

Men maa jeg saa endelig spørge: er det en Motivering, at Tallene er gamle? Vi har været ude for, siger jeg, at private Forsikringsselskaber har taget en urimelig Gevinst, men nu er de blevet bange for Lovgivningsmagten; hvis det ærede Medlem har Ret 1, at Tallene nu er blevet bedre, saa er Selskaberne vel blevet bange for, at Lovgivningsmagten vilde falde over dem, og saa har de taget mindre Fortjeneste. Men er det nu i og for sig en tilstrækkelig Motivering, naar man har en Række private Selskaber, som har benyttet Lejligheden til uberettiget at tjene paa den sociale Forsikring, enten det saa er sket lidt før eller senere? I det Øjeblik, Lovgivningsmagten ved denne Revision igen lod dem have Hænderne fri, kunde vi være vis paa, at de vilde benytte akkurat den samme Fremgangsmaade.

Jeg tror derfor, Ministeren har fuldkommen Ret — ogsaa ud fra et Udgiftssynspunkt. Men saa, det indrømmer jeg, saa blev jeg noget betænkelig, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen tale om, at nu gik vi imod Grundloven, nu berøvede vi Aktieselskaberne deres Ejendomsret ved at føre alle de Kontrakter, som er sluttet paa Tid, over til disse fire Selskaber.

Det maa være et underligt Begreb, det ærede Medlem har om Ejendomsretten. Hvis det ærede Medlem fik sin Villie i Henhold til det, han har udtalt, ophævede han jo i dette Øjeblik Ulykkesforsikringsloven, for han erklærede højt og tydeligt, at disse Ulykker var i og for sig noget, som Arbejderne selv burde forsikre sig imod. Altsaa, hvis det ærede Medlem ophævede Ulykkesforsikringsloven, skulde Staten betale en mægtig Erstatning til alle Forsikringsselskaberne, fordi de har tegnet 10-aarige Kontrakter!

Nej, de Kontrakter, der er sluttet, er sluttet i Henhold til gældende Lov og bygget paa gældende Lov, og at den gældende Lov ændres, bevirker, at den Basis, hvorpaa disse Kontrakter er afsluttet, ogsaa falder bort. Det er fuldkommen galt, hvad det ærede Medlem sagde; jeg blev ganske vist forskrækket over det, men det ærede Medlem har aabenbart ikke tænkt paa, at naar han selv ophæver Loven, vil han komme til at betale en uhyrlig Masse Erstatninger.

Jeg tror, han nu vil være klar over, at det er galt, og lige saa galt er det, naar det ærede Medlem siger, at Lovforslaget skulde være bygget paa Ønsket om Regereri; for Ministeren kommer ikke til at regere i Detailler her, det bliver Repræsentanter for vedkommende Arbejdsgivere selv, der i alt væsentlig kommer til det, naturligvis under den Kontrol, som er nødvendig overfor saadanne Selskaber.

Det ærede Medlem kan altsaa ganske roligt se bort fra disse Argumenter. Han gik i øvrigt heller ikke ind paa noget af det, der af det raadgivende Udvalg anføres som talende for den foreslaede Ordning, rent bortset fra det økonomiske.

Endelig vil jeg blot gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem i denne Forbindelse kom ind paa, at Staten dog formentlig burde være sin egen Assurandør. Jeg vil trøste det ærede Medlem med, at det har Staten altid været, og det kan den vedblive at være efter § 14. Jeg takker altsaa for det gode Raad, men Staten har været saa klog, at den har klaret dette Spørgsmaal hele Tiden.

Jeg vil altsaa som Helhed sige, at jeg synes, det foreliggende Lovforslag betyder et væsentligt Fremskridt i Forhold til den hidtil gældende Lov. Og det er et meget moderat Forslag, hvad ogsaa Modstanderne burde forstaa; hvis Socialdemokraterne ikke var saadanne Realitetspolitikere, at de i hvert givet Øjeblik i størst muligt Omfang tog Hensyn til, hvad der kunde gennemføres, var Lovforslaget kommet til at se helt anderledes ud. Jeg vil, idet jeg anbefaler Forslaget, bede den ærede Opposition om at lægge Mærke til den Moderation, der gaar igennem hele dette af den højtærede Minister forelagte Lovforslag.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne have Lov til at se Ulykkesforsikringsloven under en noget anden Synsvinkel, end den sidste ærede Taler gjorde. Det er jo de private Erhverv, der skal bære disse Forsikringer, og man maa da spørge sig selv: er Tidspunktet for Øjeblikket godt valgt til de Forhøjelser, som nødvendigvis maa følge af den højtærede Ministers Forslag? Og hvis man ser ud over de private Erhverv, er der sandelig ingen Grund til for Øjeblikket at paalægge dem nye Byrder ved at udvide den gældende Forsikring.

Jeg indrømmer, at Ulykkesforsikringsloven maaske ikke i Øjeblikket yder de høje Erstatninger, men den er dog gennem Aarene afpasset efter Forholdene. Hvis endelig Arbejderne ønsker højere Erstatninger, end den